

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

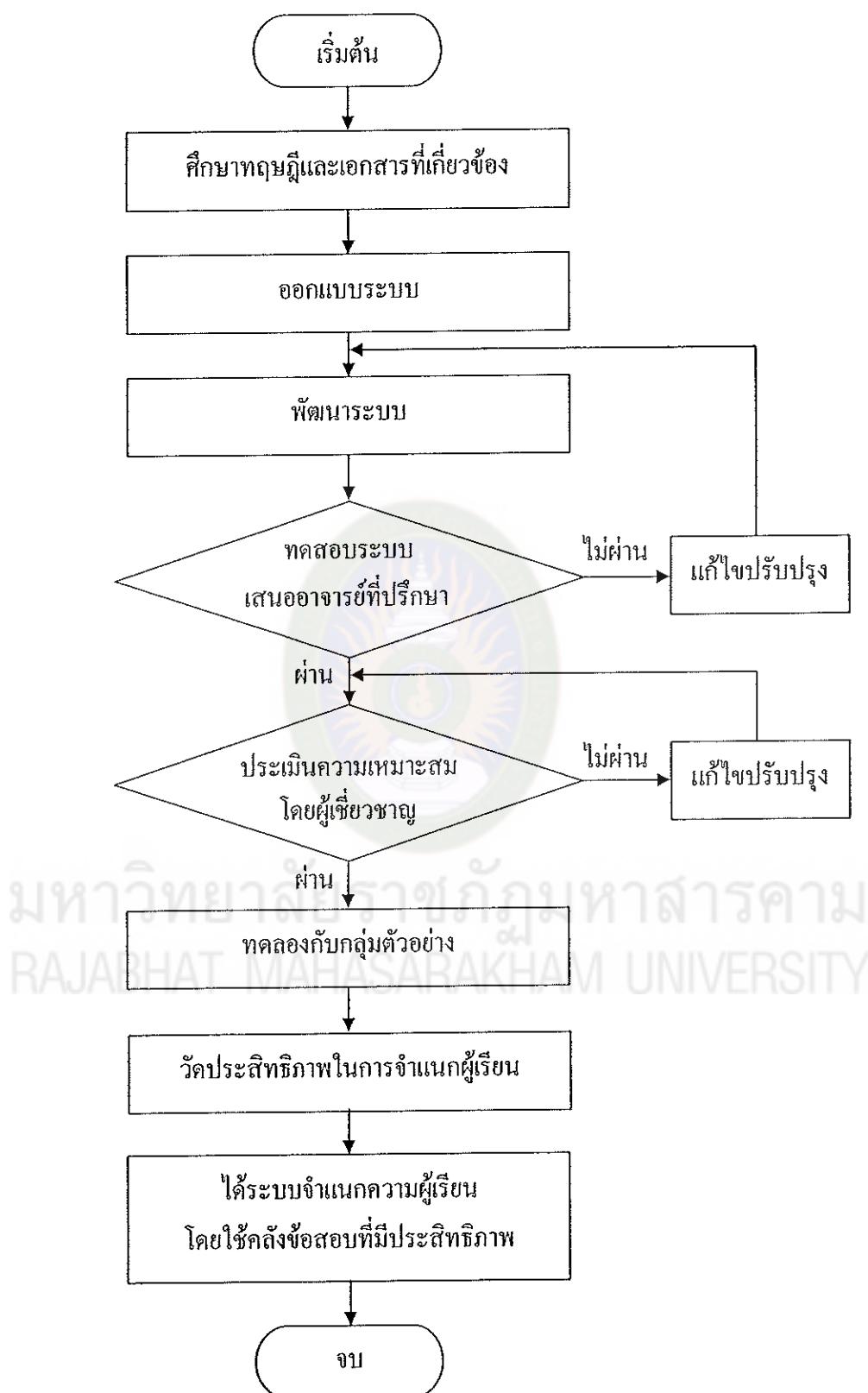
ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนหัวยงพิทยาคม อำเภอหัวยง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 127 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ
2. แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมของระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ
3. แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ

ผู้วิจัย ได้พัฒนาระบบการจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลัง ซึ่งระบบดังกล่าว ครูสามารถนำไปทดสอบกับผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อที่ครูจะได้ทราบ ถึงความสามารถเกี่ยวกับผู้เรียน ให้เป็นข้อมูลประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนา ผู้เรียนให้ตรงตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในการดำเนินการวิจัยพัฒนาระบบจำแนก ความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบนี้ ผู้วิจัย ได้พัฒนาตามขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการพัฒนาระบบจำแนกความสามารถผู้เรียนโดยใช้คลังข้อมูล

ในการพัฒนาระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ มีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ

1.2 คลังข้อสอบและการทดสอบแบบปรับเปลี่ยน

1.3 การจัดกลุ่มข้อมูล

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวความคิดในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจำแนกผู้เรียนให้สูงขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ออกแบบระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

2. ออกแบบระบบ

ในขั้นตอนการออกแบบระบบนี้จะเป็นขั้นตอนที่รวมถึงการกำหนดปัญหาของระบบงานเดิม การวิเคราะห์ระบบ และการออกแบบระบบ

2.1 การกำหนดปัญหาของระบบงานเดิม (Problem definition)

จากการศึกษาระบบงานเดิม พบว่าการพัฒนาโปรแกรมสำหรับทดสอบผู้เรียนแบบปรับเปลี่ยนพิวเตอร์ส่วนใหญ่พัฒนาด้วยหยุดวิธีหลายขั้นตอนแบบแยกทางแปรผัน (Variable Branching) โดยใช้กลวิธีความเป็นไปได้สูงสุด ผู้วิจัยพบว่าการใช้กลวิธีความเป็นไปได้สูงสุดนั้นมีข้อจำกัดในกรณีที่ผู้เรียนตอบข้อสอบถูกหรือผิดหมวดหมู่ข้อ จะไม่สามารถประมาณค่าความสามารถของผู้เรียนคนนั้นได้ จะต้องนำผลการตอบของผู้เรียนคนนั้นออกจากระบบก่อน จึงจะสามารถคำนวณได้ และอีกประการหนึ่ง คือการพัฒนาโปรแกรมสำหรับทดสอบผู้เรียนแบบปรับเปลี่ยนพิวเตอร์จะทำการพัฒนาเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ไม่สามารถทำงานได้ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งการพัฒนาโปรแกรมต่างๆ ในปัจจุบันจะนิยมพัฒนาโปรแกรมให้สามารถทำงานบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก ใช้งานได้ทุกที่ตามอัธยาศัย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบ ให้สามารถทำงานได้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเพิ่มประสิทธิภาพการจำแนกผู้เรียน โดยใช้คลังข้อสอบให้สูงขึ้น ด้วยวิธีการนำค่าความสามารถของผู้เรียนที่ผ่านการ

ทดสอบแบบปรับเปลี่ยนค่าของพิวเตอร์ นำไปจัดกลุ่มค่าวิทยาทัศนิคและวิธีการอัตโนมัติทีมเก็บข้อมูลที่เป็นวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้การยอมรับและมีประสิทธิภาพในปัจจุบัน

2.2 การวิเคราะห์ระบบ (System analysis)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ระบบ โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมความต้องการ (Requirements) ต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมากำหนดความต้องการของระบบใหม่ ทำการวิเคราะห์ความต้องการเพื่อสรุปเป็นข้อกำหนด สร้างแผนภาพการไหลของข้อมูล (Data Flow Diagram) เพื่อแสดงขั้นตอนการทำงานทั้งหมดที่มีอยู่ในระบบ

2.3 การออกแบบระบบ (System design)

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ระบบมาออกแบบ การทำงานของระบบ ออกแบบขั้นตอนการเข้าสอน ออกแบบฐานข้อมูล เขียนแผนภาพภาพฮีโร่ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ทำการแปลงแผนภาพฮีโร่ให้เป็นรีเลชันโดยปรับโครงสร้างข้อมูลให้อยู่ในรูรหัตฐานเพื่อให้โครงสร้างข้อมูลไม่มีความซ้ำซ้อนของข้อมูลที่เกิดขึ้น ทำการออกแบบโครงสร้างตารางข้อมูล ออกแบบหน้าจอติดต่อผู้ใช้งาน ออกแบบการแสดงผลข้อมูลและการรายงานผลข้อมูล เป็นต้น

3. การพัฒนาโปรแกรม (Development)

จากขั้นตอนการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ทำให้ทราบถึงกระบวนการทำงานของระบบจำแนกความสามารถผู้เรียน โดยใช้คลังข้อมูล สำหรับขั้นตอนการพัฒนาระบบเป็นขั้นตอนการเขียนโปรแกรม โดยเบื้องต้น ได้ติดตั้งโปรแกรม Appserv-win32-2.5.5 ซึ่งเป็นโปรแกรมที่รวมไว้ในไฟล์ setup.exe อย่างเข้าด้วยกันไว้ในแฟลกเกตนี้ ทั้งหมดประกอบด้วยโปรแกรม Apache Web Server เวอร์ชัน 1.3.34 โปรแกรมแปลงภาษาสำหรับการพัฒนา Application PHP Script Language เวอร์ชัน 5 โปรแกรมฐานข้อมูล MySQL Database เวอร์ชัน 5.0 และ โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล phpMyAdmin Database Manger Version 2.5.7-p11 ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกภาษา PHP ในการเขียนโปรแกรมเนื่องจากมีความยืดหยุ่นและง่ายต่อการใช้คำสั่ง และใช้ระบบจัดการฐานข้อมูลด้วย MySQL Database เวอร์ชัน 5.0.16 เนื่องจากเป็นระบบจัดการฐานข้อมูลที่แพร่หลายและสามารถใช้งานบนเครื่องข่ายได้ก่อน手首 สามารถทำงานตามขั้นตอนการทำงาน โดยองค์ประกอบที่เป็นหัวใจของการคำนวณตามวิธีการประมาณค่าความสามารถของผู้สอนนี้ใช้วิธีการของเบย์ ซึ่งนักสถิติชื่อโรเจอร์ เจ โอลเว่น (Roger J. Owen) เป็นผู้เสนอขึ้น เพื่อใช้ในการประมาณค่าความสามารถของผู้สอน ที่ปรับใหม่ เบสเซียน อัพเดตติ้ง (Bayesian Updating) ซึ่งสามารถประมาณค่า

ความสามารถของผู้สอนได้ค่อนข้างคงที่ (Owen, 1969, 1975, pp. 351-356; Thorndike, 1982, p. 303;citing Owen, 1975, unpaged ข้างในต่ายเชียงฉี, 2534 : 50-52) และพัฒนาโปรแกรม ในส่วนของการจัดกลุ่มผู้เรียนตามอัลกอริทึมเคลื่อน (K-means Algorithm) มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำการสุ่มข้อมูล จากกลุ่มข้อมูลที่ได้จากการประมาณค่าความสามารถ ของผู้เรียน จำนวน 3 กลุ่มข้อมูล (k) เพื่อกำหนดเป็นจุดเริ่มต้นของแต่ละกลุ่มข้อมูล

3.2 แบ่งกลุ่มข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม

3.3 คำนวณหาระยะทางระหว่างข้อมูลทุกตัว กับ ตัวแทนข้อมูลที่สุ่มขึ้นมา จำนวน 3 กลุ่มข้อมูล(k) ด้วยสมการ

$$d(i,j) = \sqrt{\left(|x_{i1} - x_{j1}|^2 + |x_{i2} - x_{j2}|^2 + \dots + |x_{ip} - x_{jp}|^2 \right)}$$

3.4 ตรวจสอบระยะทางระหว่างข้อมูลกับกลุ่มข้อมูล (k) ข้อมูลใหม่มีระยะห่างน้อยที่สุด นำข้อมูลนั้นไปสังกัดในกลุ่มข้อมูล(k) นั้น จะได้กลุ่มข้อมูลขึ้นมาใหม่

3.5 หาจุดศูนย์กลางของแต่ละกลุ่มข้อมูล (Centroid) ด้วยสมการ

$$M_k = \frac{1}{n_k} \sum_{i=1}^{n_k} x_{ik}$$

3.6 นำข้อมูลทุกตัวใหม่ แต่ละกลุ่มข้อมูลไปคำนวณกับจุดศูนย์กลาง (Centroid) ของทุกกลุ่มข้อมูล

3.7 ตรวจสอบระยะทาง ระหว่างข้อมูลกับจุดศูนย์กลางข้อมูล (Centroid) โดย ข้อมูลใหม่มีระยะทางที่สั้นที่สุด นำข้อมูลนั้นไปสังกัดกับกลุ่มข้อมูลคงล่า

3.8 ทำการคำนวณหาจุดศูนย์กลางของข้อมูล และกำหนดข้อมูลให้กลุ่ม ข้อมูลใหม่ไปเรื่อยๆ (ทำซ้ำในข้อที่ 3.5 ถึง 3.7) โดยมีเงื่อนไขให้หยุดลงนี้

3.8.1 ข้อมูลใหม่แต่ละกลุ่มถึงสภาวะเสถียร ไม่สามารถเปลี่ยนกลุ่มได้ ดีกว่านี้ได้

3.8.2 ค่าผิดพลาดที่ต่ำสุด (minimum square error) สำหรับทุกกลุ่มข้อมูล

โดยหาค่าผิดพลาดที่ต่ำสุด ได้จากสมการ $E_k^2 = \sum_{k=1}^k e_k^2$ โดยที่ $e_k^2 = \sum_{i=1}^{n_k} (x_{ik} - M_k)^2$

3.9 สิ้นสุดขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

4. การทดสอบระบบ (Testing)

เป็นขั้นตอนของการทดสอบระบบก่อนนำไปใช้งานจริง ซึ่งเป็นการทดสอบความคลาดเคลื่อนในการทำงานของโปรแกรม โดยทำการเปรียบเทียบกันระหว่างโปรแกรมที่เขียนไว้กับการคำนวณด้วยมือ และให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองใช้งาน ถ้าพบข้อผิดพลาดจะขอนกลับไปพัฒนาโปรแกรมใหม่ ซึ่งในการทดสอบโปรแกรมนั้น จะใช้วิธีการแบบแบล็คบ็อกซ์ (Blackbox testing) เป็นกระบวนการทดสอบการทำงานของระบบ โดยรวมทั้งหมดว่ามีกระบวนการการทำงานถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ ทำการทดสอบการทำงานในแต่ละหน้าที่การทำงานทั้งหมดเพื่อหาข้อบกพร่องของโปรแกรม หากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมให้ดีขึ้น

4.1 ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรม โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ประกอบด้วย

1) นายอาทิตย์ กลีบรัง ครุประจำแห่นกิวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษาราชบูรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท (วท.ม.) สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์และออกแบบระบบ

2) นายดุลยเทพ วัثار โภสต นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท (วท.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านประเมินระบบ

3) นายฉวัลย์ ประชาชัย ครุประจำแห่นกิษาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง จังหวัดมหาสารคาม สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท (กศม.) สาขาวิชาวัสดุและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมเป็นแบบสอบถามประเมินความเหมาะสมของระบบ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ (อ้างใน รัญญรัตน์ น้อมพลกรัง. 2548 : 105-109)

4.1.1 การประเมินความเหมาะสมของหน้าจอที่ใช้ดีต่อทั้งผู้ใช้

4.1.2 ประเมินองค์ประกอบการทำงานโดยรวมของระบบ

4.1.3 การประเมินความสะดวกในการใช้งานของระบบ

4.1.4 การประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของระบบ

4.1.5 ประเมินประสิทธิภาพการทำงานในแต่ละส่วนของระบบ

เกณฑ์การแปลความหมายจากการวิเคราะห์แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมของระบบ เพื่อกำนัณหาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบ จำนวน 3 คน ซึ่ง

ประมาณค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นตามแนวคิดของบุญชุม ศรีสะอาด (2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	มาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	พอใช้
1.00 – 1.50	ควรปรับปรุง

เกณฑ์เฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ใช้ข่าวสารในงานวิจัยนี้ ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

5. การติดตั้งระบบ (Implementation)

เป็นขั้นตอนหลังจากที่ได้ทำการทดลองโปรแกรม และประเมินความเหมาะสมของระบบเป็นที่เรียบร้อย แล้วว่าโปรแกรมสามารถทำงานได้ตามต้องการ ดำเนินการติดตั้ง โปรแกรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ติดตั้งในระบบปฏิบัติการ FreeBSD 6.2 ที่ <http://202.143.136.202/int> เพื่อทำการทดลองจริงกับประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ได้คัดเลือกไว้

6. การประเมินผล (Evaluation)

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาโปรแกรม ซึ่งต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล คือแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งาน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ (อ้างใน ภานุพงษ์ ชัยศรีพิพิธ. 2549 : 107-110)

6.1 ด้านการจัดการนำเสนอข้อมูล

6.2 ด้านลักษณะทั่วๆ ไป

เกณฑ์การแปลความหมายจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบ เพื่อกำหนดค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อระบบ ซึ่งประมาณค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นตามแนวคิดของบุญชุม ศรีสะอาด(2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	พึงพอใจระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	พึงพอใจระดับมาก
2.51 – 3.50	พึงพอใจระดับปานกลาง

1.51 – 2.50	ແປດຄວາມວ່າ	ພຶງພອໃຈຮະດັບນົ້ອຍ			
1.00 – 1.50	ແປດຄວາມວ່າ	ພຶງພອໃຈຮະດັບນົ້ອຍທີ່ສຸດ			
ການຈໍາແນກຮະດັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮັບຮັບທີ່ທໍາການສອບວ່າອູ່ຮະດັບ ເກິ່ງ ປານ-					
ກລາງ ອື່ນ ນັ້ນມີເກົດທີ່ການຕັດສິນ ດັ່ງນີ້ (ໄສພສ ສູຂານນິ້ສວສົດ. 2545 : 60)					
ຄໍາຄວາມສາມາດ	+1.50	ຄື່ງ	+3.00	ໝາຍຄື່ງ	ເກິ່ງ
ຄໍາຄວາມສາມາດ	-1.50	ຄື່ງ	+1.49	ໝາຍຄື່ງ	ປານກລາງ
ຄໍາຄວາມສາມາດ	-3.00	ຄື່ງ	-1.49	ໝາຍຄື່ງ	ອ່ອນ

ການເກີນຮຽນຮ່ວມຂໍ້ມູນ

ຜູ້ວິຊຍໍໄດ້ຕໍ່ານີ້ການເກີນຮຽນຮ່ວມຂໍ້ມູນຕາມຮາຍລະເອີຍຄ ດັ່ງນີ້

1. ນໍາຫາໜັງສື່ອຂອນນູ່ຢາຕເຫັນທໍາການທົດລອງກັນກຸ່ມປະຊາກທີ່ເປັນນັກຮັບຮັບໃຈຮະດັບ
ໜັ້ນນັ້ນມີການສົກໝາ ປີທີ່ 1 ການຮັບຮັບທີ່ 2 ປີການສົກໝາ 2552 ໂຮງຮັບຮັບຫ້າຍພື້ນພິທາຍາມ ອຳເກອຫ້າຍພື້ນ
ຈັງຫວັດກາພລິນີ້ ຈຳນວນ 127 ຄນ

2. ທໍາການເຊື່ອແຈ້ງເຂົ້າກັບໂປຣແກຣມ ຂັ້ນຕອນການໃຊ້ຈານ ວິທີການໃຊ້ຈານຕ່າງໆ ໃນ
ກາພຮ່ວມ ຈະເຂົ້າໃຈເປັນອ່າງຄືແລ້ວ ຈຶ່ງເນີ້ນທົດສອນຫ້ວຍແບນທົດສອນວັດຄວາມສາມາດໃນຮາຍວິຊາ
ຄະນິຕິສາສຕ່ຽນ (ຄ102) ຜັ້ນນັ້ນມີການສົກໝາປີທີ່ 1 ເຮື່ອງສນການ ຈຸດປະສົງກຳການຮັບຮັບຮູ້ຂີ້ວ່າທີ່ 1 ນັກຮັບຮັບ
ສາມາດແກ່ສົມກາຮະແດກຕ່າງໆ ໄດ້ ຈຳນວນ 107 ຊົ່ວໂມງທີ່ເປັນຂໍ້ສອນມາຕຽບຮູ້ຮັບຮັບທີ່
ວິເຄຣະທີ່ຄ່າຕົວແປຣເຕຣີນ ຕາມທຸກໆກົດໝູ້ຄອນສອນຂໍ້ສອນ ຄລັງຂໍ້ສອນ ພຸດກາຕອບຂອງຜູ້ຮັບຮັບທີ່ທໍາ
ການຕອບແຕ່ລະຄອນຖືກໃໝ່ໃນຮະບັບ ທີ່ພັດນາໃໝ່ ໂດຍອັດ ໂນມັດ

3. ເນື່ອທໍາການທົດສອນເປັນທີ່ເຮັບຮັບແລ້ວ ຜູ້ວິຊຍໍໄດ້ທໍາການແຈ້ງແບນສອນຄານປະເມີນ
ຄວາມພຶງພອໃຈໃນການໃຊ້ຈານຮະບັບຈຳແນກຄວາມສາມາດຜູ້ຮັບຮັບ ໂດຍໃຊ້ຄັ້ງຂໍ້ສອນ

4. ຮວບຮ່ວມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈຳແນກແບນສອນຄານ ນໍາມາວິເຄຣະທີ່ຂໍ້ມູນ ຕາມຄໍາສັດທິທີ່ໃຊ້ໃນ
ການວິເຄຣະທີ່ຂໍ້ມູນ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (นานินทร์ ศิลป์จารุ. 2549 : 153)

$$\sigma = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ σ	คือ ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	คือ ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
N	คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (นานินทร์ ศิลป์จารุ. 2549 : 167)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ	คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	คือ ข้อมูลแต่ละจำนวน
μ	คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลในชุดนั้น
N	คือ จำนวนข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

3. ค่าความแปรปรวน (Variance)

ค่าความแปรปรวน หมายถึง การพิจารณาค่าความแปรปรวนในการจำแนกเพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนด้วยวิธีการจำแนกผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์ และวิธีการจำแนกผู้เรียน โดยใช้อัลกอริทึมเเคนน์ ในการจำแนกผู้เรียนตามระดับความสามารถใช้สูตรในการคำนวณดังนี้
(วนิษฐ์ นิยากาศ. 2549 : 29)

$$\sigma^2 = \frac{\sum f_i (x_i - \mu)^2}{N} \quad \text{หรือ} \quad \sigma^2 = \left[\frac{\sum f_i x_i^2 - (\sum f_i x_i)^2}{N} \right] / N$$

4. การวัดประสิทธิภาพการแบ่งกลุ่มข้อมูล (Root Mean Square Standard Deviation : RMSSTD)

การวัดค่าความแตกต่างของข้อมูลภายในกลุ่ม โดยค่าความแตกต่างของข้อมูลภายในกลุ่มนั้นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการจัดกลุ่มว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งหากค่าความแตกต่างภายในกลุ่มน้อย นั้นย่อมหมายถึงการแบ่งกลุ่มที่ดีໄก็ลีเดียกันมาก สูตรการคำนวณค่าความแตกต่างภายในกลุ่ม มีดังนี้ (Jain et al., 1999 อ้างอิงใน วามินี นิยามศ. 2549 : 31)

$$\text{RMSSTD} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1..d}^c \sum_{k=1}^{n_{ij}} (x_k - \bar{x}_j)^2}{\sum_{j=1..d}^c (n_{ij} - 1)}}$$

โดยที่

- c คือ จำนวนกลุ่มที่แบ่งได้ทั้งหมด
- d คือ จำนวนคอลัมน์ทั้งหมดภายในชุดข้อมูล
- \bar{x}_j คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลคอลัมน์ที่ j
- n_{ij} คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มที่ i คอลัมน์ที่ j

5. R-Squared (RS)

การวัดค่าความแตกต่างของข้อมูลระหว่างกลุ่ม ค่าความแตกต่างของข้อมูลระหว่างกลุ่ม เป็นค่าซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการจัดกลุ่มข้อมูล ซึ่งหากค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มมาก แสดงถึงการแบ่งกลุ่มที่ดี กลุ่มแต่ละกลุ่มมีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยที่ค่า RS นี้จะอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 สูตรการคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม มีดังนี้(Jain et al., 1999 อ้างอิงใน วามินี นิยามศ. 2549 : 31-32)

$$RS = \frac{SS_t - SS_w}{SS_t}$$

$$SS_t = \sum_{j=1}^d \sum_{k=1}^{n_j} (x_k - \bar{x}_j)^2 \quad \text{และ} \quad SS_w = \sum_{j=1..d}^c \sum_{k=1}^{n_{ij}} (x_k - \bar{x}_j)^2$$

โดยที่

- SS_i คือ ผลรวมของผลต่างกำลังสองของทุกข้อมูลแต่ละตัวเปรียบเทียบกัน
- SS_w คือ ผลรวมของผลต่างกำลังสองทุกข้อมูลภายในกลุ่ม
- c คือ จำนวนกลุ่มที่แบ่งได้ทั้งหมด
- d คือ จำนวนตัวแปรทั้งหมด
- \bar{x}_j คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลของกลุ่มนี้ j

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY